

بررسی نقش باکتری‌های جداسده از خاک‌های آلوده به ترکیبات نفتی در پاک‌سازی محیط زیست

سمیه وحید^۱، عباس اخوان سپه‌ی^{۲*}، اشرف السادات نوحی^۳

۱- کارشناس ارشد میکروبیولوژی، گروه میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال

۲- استادیار میکروبیولوژی، گروه میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال

۳- استاد میکروبیولوژی، گروه میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال

مکان انجام تحقیق: آزمایشگاه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی تهران شمال

*مسئول مکاتبات: دکتر عباس اخوان سپه‌ی، تهران، میدان قدس، خیابان دربند، کوچه پرتوی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران شمال، پست الکترونیکی: bioabbas@tco.ir

تاریخ پذیرش: ۸۸/۱/۲۵

تاریخ دریافت: ۸۷/۶/۱۰

چکیده

هدف از این تحقیق، جداسازی و شناسایی باکتری‌های مصرف‌کننده نفت به‌عنوان منبع انرژی و کربن و تجزیه آن به مواد قابل بازیافت و شناسایی باکتری‌های مولد بیوسورفکتانت است. برای این منظور از خاک‌ها و آب‌های آلوده به ترکیبات نفتی سبک و سنگین نمونه‌گیری به‌عمل آمد. برای جداسازی باکتری‌ها از خاک و آب آلوده، نمونه‌ها پس از تهیه رقت، کشت داده و برای افزایش تعداد باکتری‌های جدا شده، نمونه‌ها در محیط کشت MS1، غنی‌سازی، و در محیط کشت آگار + ۱٪ نفت خام استریل کشت داده شدند. سپس از محیط آگار خون‌دار و محیط MSS + ۱٪ عصاره مخمر استفاده شد و با بررسی سمیت نفت خام، اندازه‌گیری تولید بیوسورفکتانت در غلظت‌های مختلف نمک و فعالیت امولسیفیه‌کنندگی، سویه‌ای که بالاترین نتایج مربوط به آن بود به‌عنوان بهترین سویه مولد بیوسورفکتانت انتخاب شد. در نهایت با استفاده از تعیین توالی 16SrRNA هویت باکتری منتخب تحت عنوان سودوموناس آئروژینوزا شناسایی شد.

واژه‌های کلیدی: تجزیه زیستی، نفت خام، بیوسورفکتانت

مقدمه

پاک‌سازی کنند. مساله اصلی، پیدا کردن بهترین میکروارگانیسم‌های تجزیه‌کننده ترکیبات نفتی و سپس بهترین شرایط برای رشد آن‌ها است. پاک‌سازی زیستی، تکنیکی است که می‌تواند برای جابه‌جایی روغن و نفت زاید تحت شرایط محیطی و جغرافیایی با استفاده از فعالیت طبیعی میکروارگانیسم‌ها مفید باشد. بسیاری از ترکیبات در روغن برای محیط زیست بی‌خطرند، ولی اجزای شاخص آن، موتاژن یا سمی هستند. پاک‌سازی زیستی

امروزه ترکیبات نفتی، محیط‌های آبی و خاکی پیرامون ما را به‌شدت آلوده کرده‌اند و آلودگی‌های نفتی، یکی از معضلات جوامع پیشرفته است. در خاک، میکروارگانیسم‌های مختلفی وجود دارند که قادرند در اثر تماس طولانی‌مدت با مشتقات نفتی، از هیدروکربن‌های آلیفاتیک و آروماتیک به‌عنوان منبع کربن استفاده نموده و خاک‌های آلوده به نفت و مشتقات آن نظیر بنزین، نفت کوره، گازوئیل و ... را

شده‌اند با افزایش کودهای فسفاته و از ته بهبود بخشید (۳).

خواص فیزیکی و شیمیایی نفت خام

وزن مخصوص (چگالی)، گرانیروی، نقطه ریزش (سیلان) و درجه حرارت تقطیر جزئی، خواص فیزیکی نفت خام است. نفت خام ترکیب پیچیده‌ای از هیدروکربن‌ها با وزن ملکولی ۱۰۰۰۰۰-۱۶ بوده و علاوه بر کربن و هیدروژن، دارای مقادیر خیلی کمی اکسیژن، گوگرد، نیتروژن و نیز مقادیر اندکی فلزات است. علت تنوع هیدروکربورهای نفت خام به واسطه مقدار اتم‌های هیدروژن و کربن موجود در آن است و نفت خام از اجزای مختلفی شامل گازهای تصفیه شده، بنزین، نفت، نفت سفید، روغن‌های گازی شکل، روغن ماشین و روغن‌های باقی مانده تشکیل می‌شود.

محصولات هرز و بی‌فایده حاصل از مصارف انسانی، همواره مشکلی بزرگ بوده که محدود آن از محصولات هرز باقی مانده از مصارف انسانی تا ضایعات هسته‌ای را شامل می‌شود. امروزه توجه بشر به پاک‌سازی زیستی جلب شده که هر دو نوع تغییر شکل و تجزیه آلودگی شیمیایی خطرناک یا بی‌خطر را شامل می‌شود. در این روش عموماً از باکتری‌ها استفاده می‌شود، ولی استفاده از قارچ‌ها و جلبک‌ها و گیاهان نیز در برخی موارد گزارش شده است (۴).

سه دسته‌بندی برای پاک‌سازی زیستی وجود دارد:

۱- تغییر شکل زیستی

۲- تجزیه زیستی

۳- معدنی شدن

این طبقه‌بندی به دو صورت در محل (In situ)

و در بیرون (Ex situ) است.

گروه گسترده‌ای از میکروارگانیسم‌ها ترکیبات فعال کننده سطحی (Surface active compound) به نام بیوسورفکتانت ترشح می‌کنند. ترشح این ترکیبات توسط سلول‌های میکروبی باعث سهولت در جذب سوبستراهای غیر قابل حل می‌شود. اهمیت

(Bioremediation) تکنیکی است که تبدیل ترکیبات سمی به غیرسمی را بدون آلودگی بیشتر انجام می‌دهد (۱).

از میان تمام آلوده‌کننده‌ها، نفت و هیدروکربورهای نفتی، از نظر علمی و اقتصادی دارای اهمیت بین‌المللی خاصی است. از میلیون‌ها سال قبل، نشت نفت از منابع مختلف به داخل آب و خاک به‌عنوان آشکارترین نوع آلودگی وجود داشته است. این پدیده بر اثر سوراخ شدن منابع نفتی به وجود می‌آید، اما با در نظر گرفتن مقدار کل نفت ورودی، جزو مهم‌ترین انواع آلودگی به‌شمار نمی‌آید (۲). تجزیه بیولوژیک، یکی از روش‌های تقریباً جدید در پاک‌سازی محیط زیست از آلودگی‌های نفتی است که توسط تعدادی از میکروارگانیسم‌ها انجام می‌گیرد و از سایر روش‌ها کاربردی‌تر و دارای هزینه و عوارض خطرناک بعدی کمتری است. همچنین، مواد حاصل از تجزیه ترکیبات نفتی به‌جا مانده، نه تنها باعث دردسر نمی‌شوند، بلکه قابلیت بازیافت و استفاده بعدی را نیز دارند.

مهمترین عوامل موثر بر تجزیه بیولوژیک، نوع ترکیب نفتی و میزان هوا خوردن آن‌ها است.

هوا خوردن باعث تبخیر سریع‌تر ترکیبات نفتی سمی شده و در آب‌های گرم با انجام سرعت بیشتر، روند کاهش سمیت این مواد بیشتر می‌شود.

میزان اکسیژن در روند تجزیه، نقش به‌سزایی دارد؛ چرا که در اعماق به علت عدم وجود اختلاط آب، اکسیژن کافی جهت انجام عمل تجزیه وجود ندارد، به‌خصوص این‌که در این مناطق، مواد نفتی به‌صورت امولسیون آب در نفت است. تحت این شرایط، به‌علت کمبود اکسیژن، نرخ تجزیه بیولوژیک کاهش می‌یابد و هیدروکربن‌ها در دریا پایدار می‌مانند.

میکروارگانیسم‌ها علاوه بر اکسیژن به مواد دیگری همچون نیتروژن، گوگرد، مواد فسفردار، کلسیم و فلزات سنگین نیازمندند. به‌علت اتصال محکم این‌گونه مواد به ملکول‌ها، دسترسی باکتری‌ها به آن‌ها مشکل است. این عمل را می‌توان در محل‌هایی که به مواد نفتی آلوده

پاک‌سازی آلودگی‌های ناشی از نشت نفت در محیط‌های آبی و خاکی سرعت بیشتری پیدا می‌کند (۶).

مواد و روش‌ها

انتخاب نقاط نمونه‌برداری در مناطقی که برای جداسازی باکتری از نمونه‌ها و منابع محیطی انتخاب شده‌اند یکی از مراحل مهم محسوب می‌شود و در موفقیت یا عدم آن نقش اصلی را دارد. برای انجام این پروژه از محیط‌های مختلف، شامل خاک‌ها و آب‌های آلوده به ترکیبات نفتی، نفت خام سبک و سنگین، محل‌های نشت دائمی خطوط انتقال ترکیبات نفتی و خاک‌ها نمونه‌گیری به عمل آمد از آب‌های غیرآلوده به ترکیبات نفتی نیز جهت ارزیابی و نمونه شاهد استفاده شد. مهمترین نقاطی که نمونه‌برداری از آنها انجام شد، عبارتند از: لجن آلوده به نفت از بخش سرچاه و خاک‌های آلوده به نفت تعدادی از چاه‌های حوزه نفتی (۱۰ ایستگاه) در منطقه مسجد سلیمان، خاک‌های آلوده به گازوئیل اطراف تانک‌های ذخیره گازوئیل از پمپ بنزین‌ها، خاک آلوده به روغن اطراف تعویض روغنی‌ها.

تمامی مناطق فوق‌الذکر دارای سابقه آلودگی طولانی‌مدت به ترکیبات نفتی هستند؛ به طوری که برخی از آنها مانند نمونه‌های جمع‌آوری شده از مناطق نفتی جنوب به مدت بیش از ۳۰ سال در معرض آلودگی به ترکیبات نفتی، عمدتاً نفت خام بوده‌اند.

از نمونه‌های غیرآلوده به نفت نیز می‌توان به نمونه آب از رودخانه‌ها، نمونه آب و خاک از پارک‌ها، فضاهای سبز و نمونه خاک تعدادی از باغات حومه شهر اشاره نمود که همگی فاقد آلودگی عمده به ترکیبات نفتی بودند.

جهت نمونه‌برداری، از ظروف شیشه‌ای درب‌دار استفاده گردید. کلیه ظروف، قبل از استفاده به دفعات متوالی، اسیدشویی و سپس با آب شیر و آب مقطر آب‌کشی شدند و توسط اتوکلاو به مدت ۲۰ دقیقه استریل گردیدند. نمونه‌ها پس از جمع‌آوری در

بیوسورفکتانت‌های بیولوژیک در مقایسه با انواع سنتزی در این است که از نظر نوع و خصوصیت نسبت به انواع سنتزی، گستردگی بیشتری دارند و از طریق بیولوژیک هم قابل تجزیه‌اند. ارزشمندترین جنبه کاربردی بیوسورفکتانت‌ها در صنعت نفت است که جهت بهبود کیفیت، تسهیل در استخراج و تقلیل ویسکوزیته (روانی) استفاده می‌شوند (۵).

بیوسورفکتانت‌ها ترکیبات آمفی‌پاتیک (دوقطبی) میکروبی هستند که یک بخش آب‌دوست (هیدروفیلیک) و یک بخش آب‌گریز (هیدروفوبیک) دارند. بخش هیدروفوبیک عمدتاً یک زنجیره هیدروکربنی است، اما بخش‌های هیدروفیلیک، تنوع بسیار فراوانی دارند و باعث کاهش کشش سطحی و کشش بین دو سطح می‌شوند. غالباً بیوسورفکتانت‌ها ترکیبات لیپیدی هستند و خصوصیات آنها به بخش‌های قطبی و غیرقطبی در مولکول بستگی دارد. اهمیت بیوسورفکتانت‌ها از آن جهت است که از نظر خصوصیت، گستردگی بیشتری نسبت به انواع سنتزی دارند و مهمتر این‌که از طریق بیولوژیک قابل تجزیه‌اند و بدین ترتیب با استفاده از آنها دیگر مشکل دیرپا بودن بیوسورفکتانت‌های سنتزی و آلودگی محیطی را نخواهیم داشت. از طرف دیگر، می‌توان با استفاده از منابع ارزان قیمت، این ترکیبات را تولید کرد و با تغییر کارایی و ساختمان بیوسورفکتانت حاصله را تغییر داد.

این مولکول‌ها به علت دوقطبی بودن ترجیحاً تمایل دارند در سطح بین مایع با هوا یا بین مایعات با درجه قطبیت و باندهای هیدروژنی مختلف مانند آب/هوا یا آب/نفت قرار گیرند. تشکیل چنین لایه مولکولی منظمی در اینترفاز سبب کاهش انرژی سطحی و بین سطحی شده و عامل ویژگی‌های منحصر به فرد مولکول‌های سورفکتانت است.

بیشترین کاربرد و میزان فروش بیوسورفکتانت‌ها در صنعت نفت است، چون در فرمولاسیون و تولید نفت نقش دارند. از میکروارگانیزم‌های مولد بیوسورفکتانت می‌توان جهت پاک‌سازی محیطی استفاده نمود. با افزودن ارگانیزم‌های تولیدکننده بیوسورفکتانت،

جمع‌آوری شده در محیط کشت MS1 + ۱٪ نفت که به‌عنوان منبع هیدروکربن است، کشت داده شدند. نفت خام (Crude Oil) با فیلتر غشایی (صافی میلی‌پور 0.45 μ) توسط سرنگ استریل به محیط فوق اضافه شد.

تائید ترشح بیوسورفکتانت با اندازه‌گیری کشش سطحی

برای اندازه‌گیری کشش سطحی از دستگاه Tensiometer استفاده شد و چون کشش سطحی، تابع درجه حرارت محیط است تمامی نمونه‌ها در دمای ۲۵ درجه اندازه‌گیری شد. ابتدا کشش سطحی نمونه کنترل (بدون تلقیح میکروبی) و بعد، نمونه‌های مورد آزمایش، اندازه‌گیری شد. برای این کار محیط کشت MSS (Mineral Salt Solution) استفاده شد که شامل ترکیبات زیر بر اساس گرم در لیتر آب مقطر بود (۹):

MnSO₄ (0.002 g), NaCl (0.1 g), (NH₄)₂SO₄ (3 g), K₂HPO₄ (5 g), CaCl₂ (0.01 g), MgSO₄ (0.2 g), FeSO₄ (0.01 g)

تست غربالگری

برای این تست از روش فعالیت همولیتیک استفاده شد. از آنجایی که این روش، ساده و سریع است، به‌عنوان معیار انتخاب باکتری مولد بیوسورفکتانت استفاده شد. برای این کار باکتری‌هایی که در مراحل قبلی جدا شده بود، در محیط کشت Blood Agar در دمای ۳۰ درجه به مدت ۷۲-۴۸ ساعت گرماگذاری شدند. همولیز بتا که به‌صورت هاله نمایان می‌شود، نشان‌دهنده مثبت بودن فعالیت همولیتیک است و باکتری که فعالیت همولیتیک مثبت دارد، می‌تواند مولد بیوسورفکتانت باشد (۱۰).

بررسی سمیت نفت خام

بدین منظور یک کلنی از کشت خالص هر یک از سویه‌های جدا شده به محیط نوترینت برات تلقیح

کوتاه‌ترین زمان ممکن به آزمایشگاه، منتقل و در محیط مناسب، کشت داده شدند.

محیط‌های کشت

کلیه مواد و محیط کشت‌هایی که در این مطالعه مورد استفاده قرار گرفتند از محصولات شرکت Merck آلمان تهیه گردید.

برای جداسازی باکتری‌ها از آب یا خاک، از محیط آگار + ۱٪ نفت و برای جداسازی قارچ‌ها از محیط PDA, SDA استفاده گردید. برای تعیین فعالیت همولیزی آن‌ها نیز از محیط Blood Agar استفاده شد (۷).

به‌منظور افزایش دادن تعداد باکتری‌ها و بالا بردن احتمال جداسازی آن‌ها تمامی نمونه‌هایی که از منابع مختلف محیطی جمع‌آوری شده بودند، در محیط کشت اختصاصی باکتری‌های تجزیه‌کننده نفت، محیط نمک‌های معدنی MS1 کشت داده شدند که ترکیبات آن در یک لیتر آب مقطر به شرح زیر است:

Na₂HPO₄ (2.2 g), KH₂PO₄ (1.4 g), MgSO₄ (0.6 g), (NH₄)₂SO₄ (3 g), NaCl (0.05 g), CaCl₂ (0.02 g), FeSO₄ (0.01 g)

کشت میکروبی

از محیط نوترینت آگار یا برات همراه با ۰.۱٪ کلرید کلسیم به‌عنوان محرک پیگمان‌زایی برای کشت باکتری‌ها استفاده شد. برای تهیه مایع تلقیحی، باکتری‌های جدا شده به‌طور جداگانه در یک ارلن مایر حاوی ۱۰۰ میلی‌لیتر محیط کشت مناسب (آگار + ۱٪ نفت) به‌عنوان منبع کربن و انرژی در دمای ۳۵ درجه به مدت ۴۸ ساعت همراه با هوادهی کشت داده شدند و سپس میزان جذب نوری آن در طول موج ۴۵۰ nm خوانده شد (۸).

غنی‌سازی

در روش غنی‌سازی، برای بالا بردن تعداد و افزایش احتمال جداسازی باکتری‌ها، تمامی نمونه‌های

فعالیت امولسیفیه‌کنندگی که با ضریب امولسیفیکاسیون (EC) و به روش کوپر (Cooper) مشخص می‌شود، مقیاسی است برای نشان دادن توانایی بیوسورفکتانت حاصله در امولسیفیه کردن هیدروکربن‌های مختلف که علاوه بر فاکتورهای فوق، یکی از اندیکاتورهای متداول فعالیت سطحی بیوسورفکتانت به شمار می‌آید. برای اندازه‌گیری فعالیت امولسیفیه‌کنندگی از روش کوپر استفاده شد که ۴ میلی‌لیتر از کشت ۴۸ ساعت باکتری را به همراه ۶ میلی‌لیتر هیدروکربن مورد نظر (هیدروکربن را به روش تندالیزاسیون) چند دقیقه در ۱۰۰ درجه، ۲۴ ساعت در دمای اتاق قرار داده می‌شود و این عمل به مدت سه روز تکرار می‌شود و با استفاده از بن‌ماری استریل شد (۲۰) در لوله آزمایش درب‌دار مدرج ریخته و به مدت ۲ دقیقه در شیکر هم‌زده و سپس به مدت ۲۴ ساعت به حالت سکون قرار داده شد و طبق فرمول زیر Emulsification Capacity به دست آمد (۷).

طول کل ستون مایع / طول لایه امولسیفیه شده = EC

در این بخش، هیدروکربن‌های مورد استفاده شامل نفت سنگین، نفت خام سبک و گازوئیل است.

تولید بیوسورفکتانت از هیدروکربن‌های غیرنفتی
برای سنجش تولید بیوسورفکتانت از هیدروکربن‌های غیرنفتی، از محیط کشت کوپر استفاده شد که علاوه بر املاح، حاوی قند گلوکز به عنوان منبع کربن است. کشش سطحی کشت ۲۴ ساعت باکتری در این محیط، معیار تولید بیوسورفکتانت است (۱۲).

اندازه‌گیری مقاومت گرمایی

برای اندازه‌گیری مقاومت گرمایی بیوسورفکتانت حاصله در مقابل درجه حرارت بالا، این ماده به مدت ۱۵ دقیقه در دمای ۱۰۰ و ۱۲۰ درجه قرار داده شد و کشش سطحی آن اندازه‌گیری شد. مایع کشت، شامل ۵۰۰ میلی‌لیتر کشت ۴۸ ساعته باکتری در محیط

گردید. پس از آن که OD₄₅₀ کشت مذکور به ۰,۸ یا ۰,۹ رسید، از آن به عنوان مایع تلقیح استفاده شد. به دو ارلن مایر ۱۰۰ میلی‌لیتری، ۵۰ میلی‌لیتر محیط کشت مایع MS2 اضافه شد که این محیط کشت، دارای کلیه نمک‌های معدنی مورد نیاز برای رشد باکتری‌ها به علاوه سوکروز به عنوان یک منبع کربن سهل‌الوصول است که باکتری می‌تواند کلیه نیازهای متابولیکی خود را با استفاده از آن برآورده سازد که شامل ترکیبات زیر در ۱۰۰ میلی‌لیتر آب مقطر است:

KNO₃ (0.3 g), Na₂HPO₄ (0.22 g), KH₂PO₄ (0.13 g), NaCl (0.001 g), MgSO₄ (0.06 g), CaCl₂ (0.004 g), FeSO₄ (0.002 g), Sucrose (2 g), Trace Mineral Solution (1 ml)

به ارلن اول، ۱۰ میلی‌لیتر نفت خام پایدار اضافه شد و ارلن دوم که فاقد هرگونه برش نفتی بود، به عنوان شاهد نگهداری شد. میزان یک میلی‌لیتر از مایع تلقیح به هر یک از ۲ ارلن فوق اضافه شد و در شرایط یکسان در دمای ۳۰ درجه و با شیکر ۲۰۰ rpm قرار داده شدند. OD₄₅₀ هر یک از نمونه‌ها پس از گذشت ۲۴ و ۴۸ ساعت اندازه‌گیری شد و به عنوان معیار رشد باکتری برای مقایسه مورد استفاده قرار گرفت (۱۱).

بررسی میزان تحمل نمک

برای اندازه‌گیری رشد و تولید بیوسورفکتانت در محیط نمکی و بررسی میزان تحمل باکتری در غلظت‌های مختلف نمک، باکتری‌های جدا شده مراحل قبل، پس از کشت و رسیدن به OD₄₅₀ مناسب (۰,۹-۰,۸) به ارلن‌های حاوی غلظت‌های مختلف نمک، اضافه گردید و پس از ۴۸ ساعت میزان جذب نوری آن‌ها مجدداً خوانده شد. مقادیر ۰,۲, ۰,۴, ۰,۶, ۰,۸, ۱۰ نمک طعام در محیط MS1 در این مرحله استفاده شد (۱۱).

فعالیت امولسیفیه‌کنندگی

کشت ۴۸ ساعته فوق، پس از کشت خطی و اطمینان از خالص بودن، به عنوان مایع تلقیح استفاده شد. ۵ میلی لیتر مایع تلقیح به ۱ لیتر محیط MS1 افزوده شد و نیم ساعت به هم زده شد تا یکنواخت شود. سپس در ۲۰ ارلن ۵۰ میلی لیتری، تقسیم و به هر ارلن ۱ میلی لیتر نفت به عنوان منبع کربن افزوده شد و روی شیکر ۳۰ درجه با ۲۰۰ rpm قرار داده شد و با فاصله زمانی ۶ ساعته OD 450 و کشش سطحی آن‌ها اندازه گیری شد و از میانگین حاصل از هر نقطه زمانی برای رسم منحنی استفاده شد (۹).

نتایج

جداسازی اولیه و غربالگری

از تعداد کل ۶۰ نمونه، ۴۰ نمونه که روی محیط غنی کننده (Enrichment) قادر به رشد بودند، در محیط Blood Agar کشت داده شد و ۱۲ نمونه که قادر به تولید همولیزین و دارای فعالیت همولیتیک بودند، برای مطالعات بعدی انتخاب شدند. از بین قارچ‌هایی نیز که از خاک‌ها و آب‌های آلوده در محیط کشت SDA, PDA رشد نمودند، پس از بررسی میکروسکوپی و مشاهده کلنی و همچنین تهیه لام و بررسی میکروسکوپی و مشاهده اشکال و ساختار و رنگ آمیزی با بلودومیتیلن، دو نوع قارچ اسپرژیلوس و فوزاریوم شناسایی شدند.

تولید بیوسورفکتانت در سویه‌های انتخابی

سویه‌های قادر به تولید همولیزین بتا در محیط کشت MSS حاوی عصاره مخمر کشت داده شد و کشش سطحی کشت ۴۸ ساعته آن‌ها مورد اندازه‌گیری قرار گرفت. نمونه شاهد دارای کشش سطحی mN/m ۶۴ بود. نتایج در جدول ۱ آورده شده است.

بر اساس نتایج حاصل از مطالعات روی باکتری‌های مولد بیوسورفکتانت، هر سویه باکتریایی که قادر به کم کردن کشش سطحی تا کمتر از ۴۰ باشد، می‌تواند به عنوان سویه مناسب برای ادامه آزمایش انتخاب شود. کاهش کشش سطحی محیط کشت،

MS1 حاوی نفت بود که در ۱۰۰۰ rpm سانتریفیوژ شد و مایع رویی جمع‌آوری شد. رسوب حاصله مجدداً در ۵۰۰ میلی لیتر سرم فیزیولوژی به صورت سوسپانسیون در آمده بود (۷).

بررسی اثر pH بر فعالیت بیوسورفکتانت حاصله

برای بررسی اثر pH بر فعالیت بیوسورفکتانت حاصله، کشش سطحی کشت ۴۸h باکتری در pH های مختلف ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۰ و ۱۲ اندازه‌گیری شد. برای تنظیم pH از محلول‌های ۱M اسید کلریدریک و NaOH استفاده گردید (۱۳).

استخراج فرآورده

کشت ۴۸ ساعته باکتری در محیط برای استخراج بیوسورفکتانت مورد استفاده قرار گرفت. ابتدا با استفاده از قیف دکانتور، باقی مانده هیدروکربن‌هایی مصرف نشده از کشت مجزا گردید. باقی ماندن این ترکیبات در محیط کشت سبب می‌شود که در حین استخراج وارد فاز آلی شده و چون تبخیر آن‌ها نیازمند زمان طولانی است، دچار مشکل خواهیم شد. ۲۰۰ میلی لیتر کشت باکتری به مدت ۱۵ دقیقه با دور ۱۰۰۰۰ rpm سانتریفیوژ و مایع رویی جمع‌آوری شد. pH مایع با استفاده از اسید کلریدریک یک نرمال به ۲ رسانده شد و سپس دو بار و هر بار با مقدار دو برابر حجم اتیل اتر با استفاده از پمپ خلا استخراج شد و فاز آلی در دکانتور مجزا شده و حلال در دمای آزمایشگاه و توسط پمپ خلا تبخیر گردید و ۳ میلی لیتر دی‌کلرو متان نیز به باقی مانده درون ظرف افزوده و از نمونه به دست آمده، برای لکه‌گذاری در مراحل کروماتوگرافی استفاده شد (۸).

بررسی دینامیک تولید بیوسورفکتانت

جهت رسم منحنی رشد باکتری‌های انتخابی، از کشت خالص باکتری به ارلن ۱۰۰ میلی لیتری حاوی ۵۰ میلی لیتر محیط کشت تازه و استریل MS1 تلقیح گردید و ۱ میلی لیتر نفت استریل به آن افزوده شد. از

بنزین		
۳۹	نمونه نفت مسجد سلیمان	۵
۴۷	نمونه نفت جزیره سیری	۶
۳۷	لجن نفتی اطراف چاه- مسجد سلیمان	۷
۴۱	آب آلوده به نفت- مسجد سلیمان	۸
۴۷	خاک آلوده به نفت- سیری	۹
۴۲	خاک آلوده به نفت- سیری	۱۰
۴۹	خاک اطراف تعویض روغنی	۱۱
۵۰	خاک اطراف پمپ بنزین	۱۲

جدول ۲- میزان رشد نمونه‌های بدون نفت و همراه با نفت در مدت زمان ۲۴ و ۴۸ ساعت.

نمونه ها	مدت زمان	
	۲۴ ساعت	۴۸ ساعت
نمونه ۱ بدون نفت	۰/۶۸۶	۱/۳۵۳
نمونه ۱ همراه با نفت	۱/۹۸۶	۲/۴۸۱
نمونه ۲ بدون نفت	۱/۰۱۴	۱/۵۴۵
نمونه ۲ همراه با نفت	۱/۷۴۸	۲/۰۱۴
نمونه ۳ بدون نفت	۱/۲۳۱	۱/۸۴۳
نمونه ۳ همراه با نفت	۰/۲۰۲	۱/۵۴۹

از آن جایی که هدف از رشد دادن این سویه‌ها در حضور NaCl بررسی توانایی تولید بیوسورفکتانت در محیط‌های نمکی و شور بود، علاوه بر اندازه‌گیری رشد سلولی یا بیوماس که توسط OD اندازه‌گیری شد، کشش سطحی ۴۸ ساعته آن‌ها نیز اندازه‌گیری شد که نتایج به شرح زیر و معیار تفسیر نتایج بر اساس طبقه‌بندی زیر است.

نتایج حاصل از اندازه‌گیری کشش سطحی نشان می‌دهد که اغلب سویه‌های انتخاب شده، علی‌رغم آن‌که در حضور مقادیر مختلف نمک NaCl رشد نسبی دارند، اما قادر به تولید حد قابل قبولی از بیوسورفکتانت نیستند.

اندازه‌گیری فعالیت امولسیفیه‌کنندگی

نشان‌دهنده تولید مواد دارای فعالیت سطحی توسط کشت‌های باکتریایی است که این ترکیبات به متابولیسم سوسترها که یک ترکیب غیرمحلول در آب است، کمک می‌کنند.

بررسی سمیت نفت خام

جدول ۲ نتایج حاصل از رشد سویه‌های انتخابی در مرحله قبل را در محیط MS2 در دو حالت همراه با نفت و بدون نفت نشان می‌دهد. در این مطالعه OD450 که توسط دستگاه اسپکتروفتومتر خوانده شد، به‌عنوان معیار رشد باکتری‌ها در نظر گرفته شد و در سویه‌هایی که نسبت به وجود نفت خام در محیط حساسیت دارند، OD450 کشت حاوی نفت خام در مقایسه با کشت شاهد که فاقد نفت خام بود، کاهش نشان داد که این کاهش را می‌توان به سمیت نفت خام برای باکتری نسبت داد. در مقابل، در سویه‌هایی که ترکیبات نفت خام، اثر سمی آن‌ها ندارد، OD450 کشت نه‌تنها کاهش نشان نمی‌دهد، بلکه در برخی موارد حتی نسبت به کشت شاهد افزایش یافته است.

اندازه‌گیری رشد و تولید بیوسورفکتانت در شرایط نمکی

جدول ۳ اثر غلظت‌های مختلف نمک بر رشد سویه‌های انتخابی و تفسیر نتایج به‌دست آمده، پس از ۴۸ ساعت رشد در محیط MS1 را نشان می‌دهد.

جدول ۱- میزان کشش سطحی سویه‌های انتخابی.		
شماره سویه	محل نمونه‌برداری	کشش سطحی mN/m
۱	خاک آلوده به نفت-مسجد سلیمان	۴۶
۲	خاک آلوده به نفت- مسجد سلیمان	۳۸
۳	خاک آلوده به نفت- مسجد سلیمان	۵۰
۴	خاک آلوده به گازوئیل- پمپ	۵۸

نتایج حاصله از اندازه‌گیری فعالیت امولسیفیه‌کنندگی در جدول ۳ به شرح زیر بدست آمد.

جدول ۳- اثر غلظت‌های مختلف نمک بر رشد سویه‌های برتر.

غلظت	2gr/lit	4gr/lit	6gr/lit	8gr/lit	10gr/lit
نمونه‌ها					
۱	۱,۲۴۳	۰,۵۶۸	۰,۲۷۰	۰,۲۲۲	۰,۰۶۷
تفسیر	+++	++	+	+	+
۲	۱,۵۹۲	۰,۸۴۳	۰,۵۲۸	۰,۴۷۶	۰,۳۲۹
تفسیر	+++	++	++	+	+
۳	۲,۴۶۹	۱,۸۷۹	۱,۵۴۱	۰,۹۷۰	۰,۷۸۰
تفسیر	++++	+++	+++	++	++

+<0.5, ++=0.5-1.00, +++=1.00-2.00, ++++>2.00

جدول ۴- اثر غلظت‌های مختلف نمک روی میزان کشش سطحی.

کشش سطحی	بدون نمک	2gr/lit	4gr/lit	6gr/lit	8gr/lit	10gr/lit
نمونه‌ها						
۱	۲۹,۵	۳۰,۸	۳۱,۵	۳۴	۳۸	۴۳
۲	۲۸,۷	۳۳	۳۷	۴۶	۵۰	۵۵
۳	۲۸,۳	۲۸,۹	۳۰,۵	۳۲,۲	۳۵,۶	۳۸

جدول ۵- میزان فعالیت امولسیفیه‌کنندگی هیدروکربن‌های مختلف.

فعالیت امولسیفیه‌کنندگی(%)	نفت سنگین	نفت خام سبک	گازوئیل
۱	۲۶	۴۳	۴۲
۲	۲۸	۳۹	۵۲
۳	۴۷	۵۸	۴۶

بهترین و قابل قبول‌ترین نتایج را داشته است و به‌عنوان سویه برتر برای شناسایی انتخاب شد.

مشخصات مورفولوژیک و تعیین هویت سویه

کلنی‌های سویه شماره ۳ روی محیط کشت نوترینت آگار به‌صورت کلنی‌های صاف، گرد و منظم با لبه‌های پهن و برآمده و گاهی اوقات به‌صورت نادر، کوچک و خشن و واجد سوارمینگ بود. سویه فوق، هوازی مطلق بوده و درجه حرارت مناسب برای آن‌ها ۳۵-۳۶ است و در pH=7 بهترین رشد را داشت. در

آنالیز نتایج حاصل از آزمایش‌های تکمیلی و انتخاب بهترین سویه

در این مرحله با توجه به نتایجی که از انجام آزمایش‌های تکمیلی روی ۳ سویه برتر که کمترین کشش سطحی را در بین سایرین داشتند، بهترین و مناسب‌ترین سویه برای مطالعات نهایی، شناسایی و انتخاب شد.

نتایج آزمون سمیت و بررسی اثر نمک و فعالیت امولسیفیه‌کنندگی نشان می‌دهد که سویه شماره ۳

به صورت کشیده و مستقیم بدون اسپور و کپسول دیده می شد.

با استفاده از کتاب تعیین هویت باکتریها Bergeys Manual of systematic Bacteriology (2000) نام و مشخصات به دست آمده به شرح زیر بود:

کوکوباسیل گرم منفی، کلنی های گرد و محدب و شفاف، اطراف کلنی صاف، همولیز بتا، پیگمان سبز، فاقد کپسول؛ بوی بادام تلخ: *Pseudomonas aeruginosa*، سویه به دست آمده به طور کامل تخلیص شد و برای تعیین توالی DNA به انستیتو پاستور فرستاده شد که جواب شامل توالی زیر بود:

CTAGATTNAGTTTTGATCATGGCTCAGATTGAACGCTGGCGGCAGGCCTAACACATGCAAGTC
GAGCGGATGAAGGGAGCTTGCTCCTGGATTACGCGGCGGACGGGTGAGTAATGCCTAGGAAT
CTGCCTGGTAGTGGGGGATAACGTCGGAAACGGGCGCTAATACCGCATAACGTCTGAGGGA
GAAAGTGGGGGATCTTCGGACCTCACGCTATCAGATGAGCCTAGGTCCGATTAGCTAGTTGGT
GGGGTAAAGGCCTACCAAGGCGACGATCCGTAACCTGGTCTGAGAGGATGATCAGTACACCTG
GAACTGAGACACGCTCCAGACTCCTACGGGAGGCAGCAGTGGGGAATATTGGACAATGGGCG
AAAGCCTGATCCAGCCATGCCGCTGTGTGAAGAAGGTCTTCGGATTGTAAGCACTTTAAGT
TGGGAGGAAGGGCAGTAAGTTAATACCTTGCTGTTTTGACGTTACCAACAGAATAAGCACCGG
CTAACTTCGTGCCAGCAGCCGCGGTAATACGAAGGGTGAAGCGTTAATCGGAATTACTGGGC
GTAAAGCGCGGTAGGTGGTTCAGCAAGTTGGATGTGAAATCCCCGGGCTCAACCTGGGA
GCATCCAAAATACTGAGCTAGAGTACGGTAGAGGGTGGTGAATTTCTGTGTAGCGGTGAA
ATGCGTAGATATAGGAAGGAACACCAGTGGCGAAGGCGACCACCTGGACTGATACTGACACT
GAGGTGCGAAAGCGTGGGGAGCAAACAGGATTAGATACCCTGGTAGTCCACGCCGTAACGA
TGTCGACTAGCCGTTGGGATCCTTGGATCTTAGTGGCGCAGCTAACCGGATAAGTCGACCGC
CTGGGGAGTACGGCCGAAGGTTAAACTCAAATGAATTGACGGGGGCCCGCACAAGCGGTG
GAGCATGTGGTTAATTCGAAGCAACGCGAAGAACCTTACCTGGCCTTGACATGCTGAGA
TTCCAGAGATGGATTGGTGCCTTCGGGAACCTCAGACACAGGTGCTGCATGGCTGTCGTCAGCT
CGTGTGCTGAGATGTTGGGTTAAGTCCCGTAACGAGCGCAACCCTTGTCTTAGTTACCAGCA
CCTCGGGTGGGCACTCTAAGGAGACTGCCGGTGACAAACCGGAGGAAGGTGGGGATGACGTC
AAGTCATCATGGCCCTTACGGCCAGGGCTACACACGTGCTACAATGGTTCGGTACAAAGGGTTG
CCAAGCCGCGAGGTGGAGCTAATCCATAAAACCGATCGTAGTCCGGATCGCAGTCTGCAACT
CGACTGCGTGAAGTCGGAATCGCTAGTAATCGTGAATCAGAATGTCACGGTGAATACGTTCCC
GGGCTTGTACACACCGCCCGTACACCATGGGAGTGGGTTGCTCCAGAAGTAGCTAGTCTAA
CCGCAAGGGGGACGGTTACCACGGAGTGATTCATGACTGGGGTGAAGTCGTAACAAGGTA
TCGGATCCCCGGCC

مربوط به توالی پرایمر بود و داخل آن قرار داشت و تمام نوکلئوتیدهای قبل از آن نیز چون مربوط به وکتور بودند، حذف شدند که تماماً به جز ۳ مورد در ۱۷۷۶ نوکلئوتید با هم یکسان بودند (با حروف *Italic* و برجسته نشان داده شده اند).

محیط پیگمان های سبز آبی تولید می کرد و کلنی های آن ها بوی گل افاقیا (شکوفه بهاری) می داد.

در محیط های EMB, Mac Conkey Agar کلنی، هم رنگ محیط و در محیط نوترینت یا Skim Milk و BHI Agar سبز رنگ بود. تست های بیوشیمیایی عبارت بودند از:

کاتالاز +، اکسیداز +، نیترات +، اوره آز -، TSI Alk/Alk: SH2 و اندول -، حرکت ضعیف، سیترات +، MRVP -، ژلاتین -.

همچنین، وقتی سویه مورد نظر به روش رنگ آمیزی گرم، رنگ شد، در زیر میکروسکوپ ۱۰۰× به صورت باسیل های کوتاه و گاهی کوکوباسیل گرم منفی

پس از ساخت رشته مکمل توسط نرم افزار (Gene Runner) در نرم افزار PSI-Blast (Blast pgp) در سایت ncbi قرار داده شد و نتیجه حاصله، سودوموناس آئروژینوزا بود که ۱۰۰ درصد با توالی سویه مورد نظر هم خوانی داشت. برای اطمینان بیشتر، گراف های آن ها توسط نرم افزار Chromas با هم مقایسه شد و نوکلئوتیدهای ناشناخته، شناسایی شد (NN) که

اندازه‌گیری مقاومت گرمایی بیوسورفکتانت حاصله به درجه حرارت‌های بالا

اثر تیمار حرارتی ۱۰۰ و ۱۲۰ درجه به مدت ۱۵ دقیقه روی فعالیت امولسیفیه‌کنندگی و کشش سطحی سوسپانسیون سلولی و مایع کشت مورد بررسی قرار گرفت.

شناسایی بیوسورفکتانت حاصل از سودوموناس آئروژینوزا

به کارگیری معرف اختصاصی برای مشتقات اسید فسفریک نشان می‌دهد که کشت سویه، فاقد مقادیر قابل ملاحظه فسفولیپید به عنوان ترکیب دارای فعالیت سطحی است.

در آنالیز عصاره لیپیدی حاصل از کشت سویه، یکی از لکه‌های به دست آمده روی صفحه TLC در اثر اسپری با معرف آلفانفتول/سولفوریک اسید، تولید رنگ قرمز نمود که نشان‌دهنده عصاره لیپیدی سویه حاوی کربوهیدرات است.

بر اثر پاشیدن معرف نین هیدرین بر روی صفحه TLC که حاوی لکه حاصل از فراورده میکروبی بود، لکه به رنگ قرمز در آمد که معرف حضور اسید آمینه و ترکیبات آمینی است.

بررسی اثر pH بر فعالیت بیوسورفکتانت حاصله

جهت بررسی اثر pH های مختلف بر فعالیت سطحی بیوسورفکتانت حاصل، کشش سطحی و OD کشت ۴۸ ساعته باکتری ها در pH های مختلف اندازه گیری شد (میانگین سه تکرار).

نتایج حاصل از تعیین 16SrRNA مشخص کرد که سویه فوق ۱۰۰ درصد *Pseudomonas aeruginosa* است (۱۳،۱۴).

دینامیک تولید بیوسورفکتانت توسط سویه انتخابی

نمودارهای زیر، وابستگی تولید بیوسورفکتانت و تغییرات کشش سطحی، ضریب امولسیفیکاسیون را در محیط کشت نمک‌های معدنی MS1 حاوی نفت، به عنوان تنها منبع کربن، نشان می‌دهد. تمامی نمودارها میانگین سه تکرار هستند؛ زیرا برای هر قسمت، سه بار تمامی مراحل آزمایش‌ها تکرار شد.

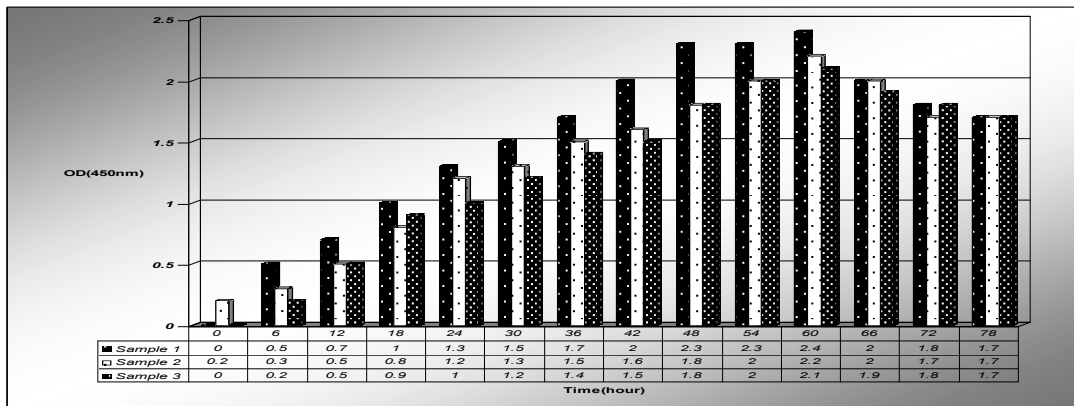
کشش سطحی محیط‌های رشد بلافاصله پس از تلقیح و گرماگذاری کاهش پیدا می‌کرد. کمترین میزان کشش سطحی اندازه‌گیری شده، برای این سویه در فاز رشد تصاعدی، برابر با ۲۸ mN/m بود که تقریباً پس از گذشت ۴۸ ساعت از رشد آن به دست آمد.

ضریب امولسیفیکاسیون برای سویه سودوموناس به طور هماهنگ با رشد باکتری افزایش پیدا می‌کرد و با گذشت ۴۸ تا ۶۰ ساعت از رشد باکتری به حداکثر میزان رشد خود می‌رسید و از این نقطه به بعد، تقریباً در اندازه نسبتاً ثابتی باقی می‌ماند.

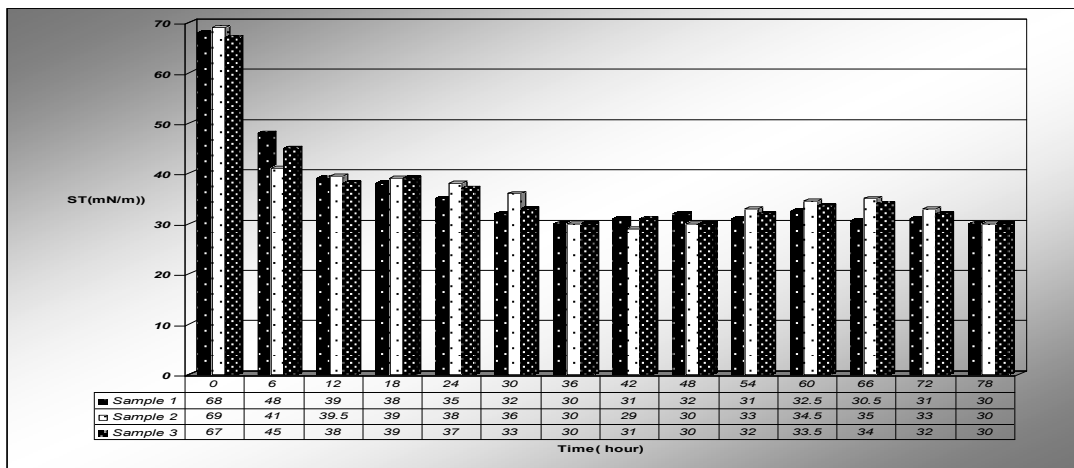
این نتایج نشان می‌دهد که تولید بیوسورفکتانت از سوبسترای هیدروکربنی در این سویه در طی فاز رشد با سرعت نسبتاً ثابتی انجام می‌گیرد و لذا می‌توان گفت که بیوسورفکتانت، یک متابولیت اولیه است که تولید آن نیز همراه با افزایش رشد سلول، افزایش می‌یابد.

بررسی اثر نمک بر فعالیت بیوسورفکتانت حاصله

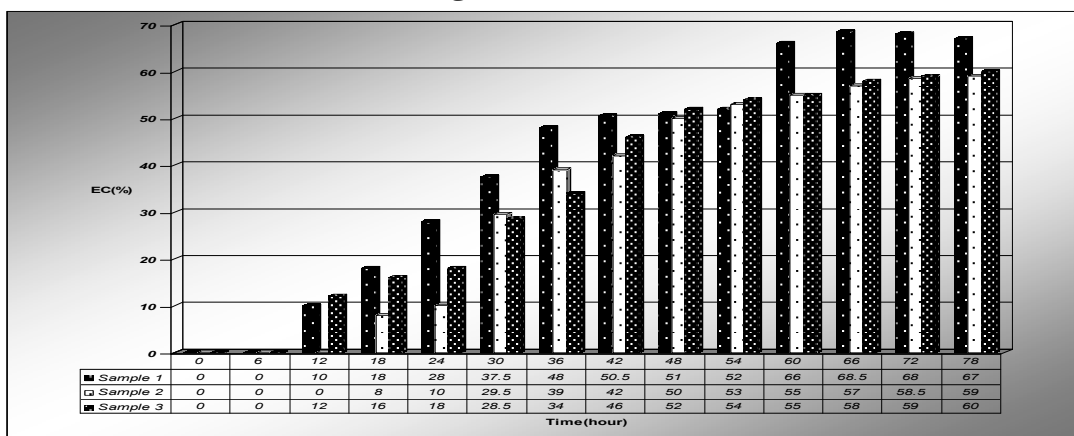
جهت بررسی فعالیت بیوسورفکتانت‌های حاصله، کشش سطحی و جذب نوری کشت باکتری در حضور غلظت‌های مختلف نمک کلرید سدیم اندازه‌گیری شد.

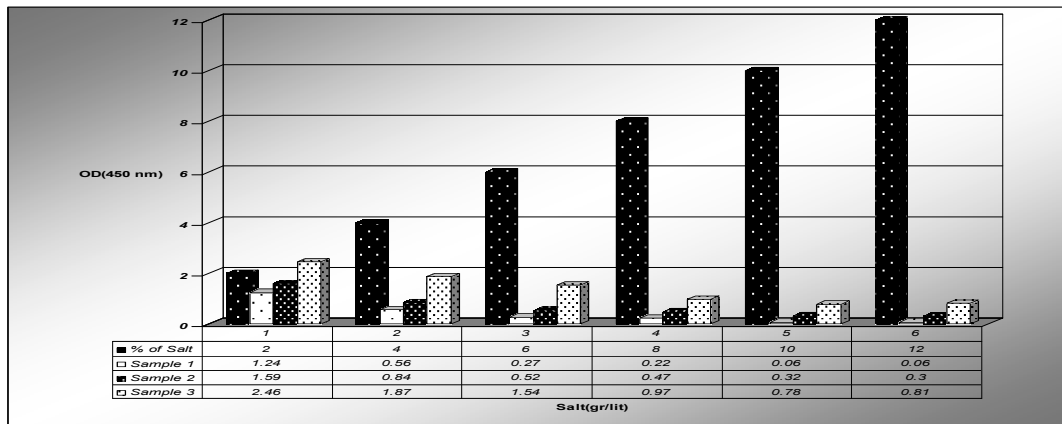
نمودار ۱- دینامیک تولید بیوسورفکتانت در نمونه‌های انتخابی.

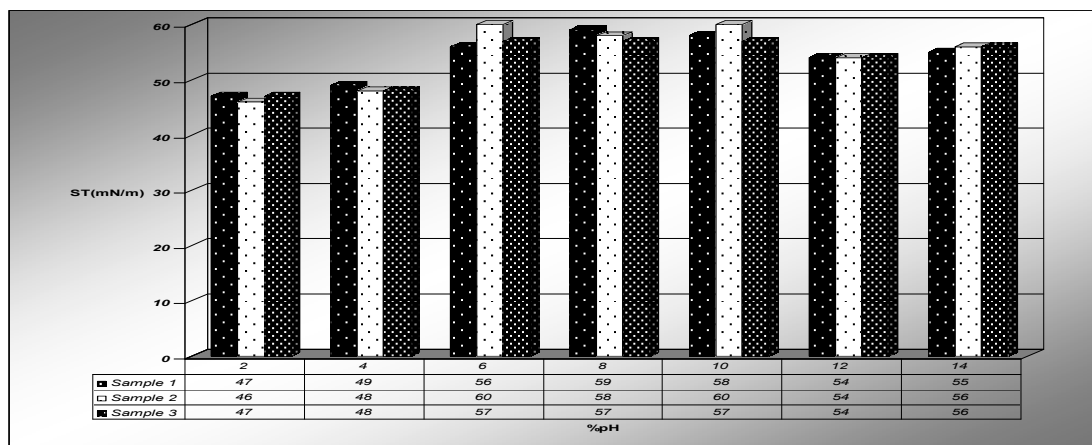
نمودار ۲- میزان کاهش کشش سطحی در زمان‌های مختلف.

نمودار ۳- میزان فعالیت امولسیفیه‌کنندگی در زمان‌های مختلف.

نمودار ۴- تاثیر نمک روی میزان جذب نوری.

نمودار ۵- بررسی میزان تاثیر pH بر روی میزان کشش سطحی.

جدول ۶- اثر تیمار حرارتی روی بیوسورفکتانت حاصله.

خاصیت بیوسورفکتانت	قبل از تیمار حرارتی	تیمار حرارتی ۱۵/۱۰۰ ^o C دقیقه	بعد از ۱۵/۱۲۰ ^o C دقیقه
مایع کشت			
فعالیت امولسیفیه کنندگی	۶۷	۶۷	۶۷
کشش سطحی	۳۱,۳	۳۱,۵	۳۱
سوسپانسیون سلولی			
فعالیت امولسیفیه کنندگی	۷۳	۷۳	۷۳
کشش سطحی	۳۰,۴	۳۰,۶	۳۰,۹

امولسیفیه شدن هیدروکربن ها در محیط رشد میکروارگانیسمها و تسهیل روند رشد آنها می شود. در مطالعاتی که با هدف جداسازی باکتری های مولد بیوسورفکتانت از منابع محیطی انجام گرفته، معمولاً از

بحث

بیوسورفکتانت ها گروهی از ترکیبات بیولوژیک هستند که توسط طیف گسترده ای از موجودات زنده تولید می شوند. این ترکیبات آمفی پاتیک، سبب

حالی که برای اندازه‌گیری آن از کشت ۴۸ ساعته باکتری روی محیط کشت یکسان استفاده شد، میزان کشش سطحی و سایر فاکتورهای فعالیت سطحی آن‌ها بالطبع باید با هم برابر باشد، اما مقادیر EC آن‌ها به ترتیب ۴۸ و ۷۰ و ۸۲ درصد بود که تفاوت معنی‌داری را نشان می‌دهد که با توجه به یکسان بودن شرایط رشد و آزمایش تنها این تفاوت را می‌توان به نوع هیدروکربن و تمایل بیوسورفکتانت به آن، نسبت داد.

در مطالعه مشابهی که توسط Banat انجام شده، آنالیز نتایج حاصل از اندازه‌گیری فعالیت امولسیفیه‌کنندگی بیوسورفکتانت حاصل از سویه به دست آمده با هیدروکربن‌های مختلف نشان می‌دهد که این بیوسورفکتانت نیز همانند سویه مورد مطالعه ما به روغن موتور تمایل زیادی دارد و در مقابل تمایل آن به هیدروکربن‌های کوتاه زنجیر مانند هپتان اندک است (۱۸).

اغلب بیوسورفکتانت‌هایی که تا به امروز شناخته شده‌اند، جزو دسته بیوسورفکتانت‌های گلیکولپیدی هستند، این ترکیبات، کربوهیدرات‌هایی هستند که با اسید چرب آلیفاتیک بلند زنجیره یا هیدروکسی آلیفاتیک اسیدها ترکیب شده‌اند. در اغلب میکروارگانسیم‌های مولد بیوسورفکتانت به‌عنوان محصول اصلی تعدادی ترکیب دارای فعالیت سطحی دیگر با ترکیب بیوشیمیایی متفاوت نیز سنتز می‌گردد. نتایج حاصل از انجام TLC با ترکیبات دارای فعالیت سطحی، بیوسورفکتانت حاصل از تحقیق Banat مشابه سویه جدا شده در تحقیق ما عمدتاً گلیکولپیدی است. اما در کنار آن لکه‌های لیپیدی دیگر، فاقد بخش کربوهیدراتی نیز مشاهده می‌شود (۱۹).

در بررسی اثر تیمار حرارتی بر بیوسورفکتانت حاصله مشاهده می‌شود که میزان کشش سطحی مایع کشت و سوسپانسیون سلولی حاصل از این سویه حتی پس از تیمار حرارتی ۱۲۰ درجه نیز تغییر معنی‌داری پیدا نمی‌کند که نشان‌دهنده مقاومت کامل آن به تیمار حرارتی حتی تا ۱۲۰ درجه است که با نمونه گزارش شده توسط Banat کاملاً قابل مقایسه است.

بررسی فعالیت همولیتیک به‌عنوان معیاری برای جداسازی اولیه سویه‌های مولد بیوسورفکتانت استفاده شده است. با وجود سهولت این روش می‌توان معیاری را برای آن برشمرد، از جمله متغیر بودن نتایج حاصله در فواصل زمانی مختلف و غیراختصاصی بودن محیط کشت و غیره.

در مطالعه‌ای که توسط Carrillo به‌منظور جداسازی باکتری‌های مولد بیوسورفکتانت انجام شد، کلیه نمونه‌های محیطی مورد استفاده فاقد سابقه آلودگی به ترکیبات نفتی بودند؛ مانند خاک‌های غیرآلوده و نمونه آب شیرین. تر و جنینگز (۱۹۹۹) پس از بررسی نمونه‌های آلوده و غیرآلوده و تعداد باکتری‌ها به این نتیجه رسیدند که اگر چه نفت محرکی مهم در جهت تولید بیوسورفکتانت به حساب می‌آید، اما تفاوت فاحشی بین تعداد باکتری مولد بیوسورفکتانت ایجاد نمی‌کند (۱۵).

کاهش کشش سطحی محیط رشد، مهمترین و اصلی‌ترین معیار برای اثبات تولید بیوسورفکتانت محسوب می‌شود.

قوی‌ترین بیوسورفکتانت گزارش شده، سورفاکتین است که یک آنتی‌بیوتیک پپتیدولپیدی با فعالیت سطحی قابل توجه است و توسط *Bacillus subtilis* و با استفاده از منابع کربن محلول در آب تولید می‌شود که قادر است کشش سطحی محیط رشد را از mN/m به $70 mN/m$ کاهش دهد. سویه جدا شده توسط Abu-Ruwaida و همکارانش در کویت نشان‌دهنده کاهش کشش سطحی از $69 mN/m$ به $27 mN/m$ بود که از باسیلوس سوبتیلیس جدا شده بود (۱۶).

فعالیت امولسیفیه‌کنندگی مقیاسی از تولید بیوسورفکتانت و توانایی در امولسیفیه کردن هیدروکربن‌ها و ترکیبات نفتی است و نشان‌دهنده میزان پایداری امولسیون حاصل از آب و ترکیب نفتی است (۱۶).

اگر چه به‌عنوان نمونه، فعالیت امولسیفیه‌کنندگی نمونه حاصل با سه هیدروکربن گازوئیل، نفت خام سبک و نفت سنگین مقایسه شد، مشاهده می‌شود. در

Brown و همکارانش نیز نتایج مشابهی از اثر غلظت ۵ درصد نمک کلرید سدیم بر فعالیت بیوسورفکتانت حاصله توسط یک سویه باکتریایی هوازی گزارش کرده‌اند. نتایج Abu-Ruwaida و همکارانش در مورد اثر غلظت‌های مختلف نمک NaCl بر فعالیت بیوسورفکتانت نیز نشان‌دهنده افزایش اندک فعالیت آن در حضور نمک است (۱۵).

مقاومت در برابر قدرت یونی نیز یکی دیگر از مزایای بیوسورفکتانت‌ها در مقابل رقبای شیمیایی آن‌ها محسوب می‌شود، در حالی که نمک ۲-۳ درصد برای غیرفعال نمودن اکثر سورفکتانت‌های شیمیایی کافی است، اکثر بیوسورفکتانت‌ها حتی در محلول‌های نمکی ۱۰ درصد و بالاتر نیز غیرفعال نمی‌شوند.

منابع مورد استفاده

1. Leung, M., 2003. Bioremediation: Techniques for Cleaning up a Mess. 18-22
2. Sung-Chyr, L., 1996. Biosurfactant: Recent Advances. Journal of Chemical Technology and Biotechnology 109-120
3. Venosa, A. D., 1981. Bioremediation in oil spill response. 1-4.
4. Sullivan, E. R., 1998. Molecular genetics of Biosurfactant Production. 263-273
5. Mendelssohn, I. A., Atilla, N., Debusschere, K., Scott miles, M., Portier, R. J., Roberts, P. O., Lin, Q., Henry, C. H. B., Overton, E. B., Rabalais, N. N., Walsh, M. M., 2003. Development of Bioremediation for Oil Spill Cleanup in Coastal Wetlands 1-6, 47-57.
6. Islam Janpen, H., Kitten, A., Dassara, Y., 2000. Screening of Biosurfactants Producing Bacteria and Optimization of Production Process. 1-3
7. Abed, M. M., 2004. The direct role of aerobic heterophilic bacteria associated with cyanobacteria in the degradation of oil compounds. Appl. Microbiol 3: 110-115.
8. Banat, I. M., Makkar, R. S., Cameotra, S. S., 2000. Potential commercial applications of microbial surfactants. Appl Microbiol Biotechnol 53: 495-508.
9. Banat Ibrahim, M., 1995. Biosurfactants production and possible uses in microbial enhanced oil recovery and oil pollution remediation. Bioresource Technol 51: 1-12.
10. Gerson, D. F., 1993. Biosurfactants: Production, Properties, Applications (Surfactant Science). CRC Press; 1 edition; 269-270.
11. Arino, S., Marshal, R., Vandecasteele, J. P., 1996. Identification and production of rhamnolipidic biosurfactant by a *Pseudomonas* Species. Appl. Microbial biotechnol 45: 162-168.
12. Bognolo, G., 1999. Biosurfactant as Emulsifying Agents for Hydrocarbons. Colloids and Surfaces A: Physicochemical and Engineering Aspects 152: 41-52.
13. Garg, F. C., 2005. Experimental Microbiology, CBS Publishers & Distributors, 117-118.
14. Cappuccino, J., Sherman, N., 2005. Microbiology, A laboratory manual, Pearson international edition, pp. 339-370.
15. Carrillo, P. G., Mardaraz, C., Pitta-Alvarez, S. I., Giulietti, A. M., Bisailon Jean-guy, D., 1996. Biosurfactant production by a soil *Pseudomonas* strain growing on polycyclic aromatic hydrocarbons. Appl Environ Microbiol 62: 1908-1912.
16. Abu-Ruwaida, A. S., Banat, I. M., Haditirto, S., Salem, A., Kadri, M., 1991. Isolation of biosurfactant-producing bacteria. Product characterization and Evaluation. Acta Biotechnology 11: 315-324.

17. Makkar, R. S., Cameotra, S. S., 1998. Biosurfactant Producing by a Thermophilic Bacillus Strain. 37-42
18. Banat Ibrahim, M., 1993. The isolation of thermophilic biosurfactant producing bacteria. *Biotechnology Letters* 15: 591-594.
19. Banat Ibrahim, M., Desai Jitendra, D., 1997. Microbial production of surfactants and their commercial potential. *Microbiol Mol Biol Rev*: 3: 47-64.